

4. Именовани међународни судија за вријеме трајања свог мандата мора имати мјесто боравка у Босни и Херцеговини и не може обављати друге дужности које нису компатибилне са његовом судском функцијом, односно које могу утицати на његове радне резултате као судије ангажованог на пуно радно вријеме. У мјери у којој је то могуће, сви други услови за судску службу наведени у Закону односе се и на ово именовање.
5. За вријеме трајања свог мандата, постављени судија мора похађати и завршити све програме едукације у складу са путама председника Суда Босне и Херцеговине и мора се придржавати свих стандарда професионалног понашања које прописује Суд Босне и Херцеговине.
6. Међународни регистар Канцеларије регистрара Одјека I за ратне злочине и Одјека II за организовани криминал, привредни криминал и корупцију Кривичног и Апелационог одјељења Суда Босне и Херцеговине, као и Посебног одјељења за ратне злочине те Посебног одјељења за организовани криминал, привредни криминал и корупцију Тужилаштва Босне и Херцеговине, обавјештава орган надлежан за именовање о свакој појави, укључујући и оне из тачке 4. ове Одлуке, која може довести до спријечености постављеног међународног судије да врши своју функцију. У случају подношења оставке или спријечености међународног судије да на свом положају остане до истека мандата, може се именовати друго лице које ће га на тој функцији наслиједити и остати до краја тог мандата.
7. Ова Одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине".

Број 14/06

7. јуна 2006. године

Сарајево

Високи представник

др **Christian Schwarz-Schilling**, с. р.

320

Koristeći se овлаштенјима која су ми дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора; и посебно узевши у обзир чланак II. 1. (d) горе наведеног Споразума, према којем високи представник "пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом";

Pozivajući se на став XI. 2. Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Вјеће за имплементацију мира поздравило намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора како би pomogao у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, "donošenjem обавезујућих одлука, када то буде smatrao неопходним", у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (c) овог става) и "мјере у сврху осигурања имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета";

Pozivajući se даље на тачку 12.1. Декларације Вјећа за provođenje мира, које се састало у Мадриду, 15. и 16. децембра 1998. године, у којој се јасно каже да Вјеће сматра да успостављање владавине права, у коју сви грађани имају повјерење, представља предувјет за дуготрајни мир и самодрживу економију која је у станју да привуче и задржи стране и домаће улагаће;

Имајући у виду учинјене напоре на ostvarivanju оснажене стратегије за реформу правосуда како би се ојачала владавина

права у Босни и Херцеговини и њеним ентитетима у 2002/03, што је одобрио Управни одбор Вјећа за имплементацију мира 28. фебруара 2002. године;

Присјећајући се Резолуције Савјета безбједности Уједињених народа бр. 1503 (2003) и изјаву председника Савјета безбједности (S/PRST/2002/21), од 23. јула 2002. године којом се даје подршка стратегији Међународног суда за бившу Југославију ("MKSJ") на основу које ће истраге бити завршене до краја 2004. године, све радње у првостепену поступку до краја 2008. године, а комплетан рад Суда у 2010. години (S/2002/678), с тим да ће се Суд у свом раду концентrirати на кривично гонjenje и суђење највишим водama које се сумњици да су најодговорнији за злочине у оквиру надлежности MKSJ-a, док ће суђења оним који су мање одговорни бити уступљена надлежним домаћим судовима уз jaчање способности тих судова да обављају тај посао;

Konstatirajući да је Савјет безбједности изјавио да се претходно поменутом Стратегијом окончања рада MKSJ-a ни на један начин не омета обавеза земља да проведу истраге које се односе на оптужене особе којима се неће судити на MKSJ-u и да предузимају одговарајуће радње у вези с подизањем оптужница и кривичним гонjenjem, имајући истовремено на уму да MKSJ има примат над домаћим судовима;

Имајући у виду да је jaчање домаћих правосудних система од кључне важности за функционирање правне државе опćenito, а поготово за provedбу стратегије окончања рада MKSJ-a;

Имајући у виду такодер да је у свом коминикеу donesenom након састанка у Сарајеву 26. септембра 2003. године, Управни одбор Вјећа за имплементацију мира узео у обзир Резолуцију Савјета безбједности Уједињених народа бр. 1503, којом се између осталог, позива међународна заједница да подржи рад високот представника у успостављању Вјећа за ратне злочине;

Konstatirajući napredak постигнут у развоју kapaciteta Посебног одсјека за ратне злочине Суда Босне и Херцеговине и Посебног одјела за ратне злочине Тужилаштва Босне и Херцеговине;

Konstatirajući такодер да је развој тог kapaciteta понекад onemogućen услед neprepoznavaња правних специфичности везаних за уступање предмета од стране MKSJ-a;

Svjesni нарочито да одређене одредбе домаћег законодавства у примјени на предмете које MKSJ уступа Босни и Херцеговини могу представљати сметњу за ефикасно суђење у домаћим судовима;

Уз жаљење што, међутим, органи власти у Босни и Херцеговини нису посветили одговарајућу пајњу промјенама у законодавству неопходним како би се олакшало кривично гонjenje и суђење у предметима које уступа MKSJ;

Посебно свјесни hitности да се овакве одредбе измјене и dopune;

Узевши у обзир и размotривши све наведено,

високи представник donosi sljedeћу

ODLUKU

KOJOM SE DONOSI ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KRIVICHNOM POSTUPKU BOSNE I HERCEGOVINE

("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05 и 48/05)

Закон који сlijеди као саставни dio ове Одлуке ступа на снагу као што је предвиђено у члану 5, на привременој основи, све док га Парламентarna скупштина Босне и Херцеговине не

usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka stupa na snagu odmah.

Ova Odluka se odmah objavljuje u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".

Broj 15/06
16. juna 2006. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
dr. **Christian Schwarz-Schilling**, s. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

(Izmjena i dopuna člana 135.)

- (1) U članu 135. (*Trajanje pritvora u istrazi*) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05 i 48/05) (u daljnjem tekstu: Zakon), iza stava 3. dodaje se novi stav 4, koji glasi:
- "(4) Izuzetno i u izrazito složenom predmetu vezano za krivično djelo za koje je propisana kazna dugotrajnog zatvora, pritvor se može ponovo produžiti za još najviše tri (3) mjeseca nakon produžetka pritvora iz stava 3. ovog člana. Pritvor se može produžiti dva puta uzastopno, po obrazloženom prijedlogu tužioca za svako produženje, koji treba da sadrži izjavu kolegija Tužilaštva o potrebnim mjerama da bi se istraga okončala (član 225. stav 3.). O žalbi protiv rješenja vijeća o produženju pritvora odlučuje vijeće Apelacionog odjeljenja. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja."
- (2) U dosadašnjem stavu 4. člana 135. Zakona, koji postaje stav 5, riječi "stava 1. do 3." zamjenjuje se riječima "stava 1. do 4."

Član 2.

(Izmjena i dopuna člana 137.)

- (1) Stav 2. člana 137. (*Pritvor nakon potvrđivanja optužnice*) Zakona mijenja se i glasi:
- "Nakon potvrđivanja optužnice i prije izricanja prvostepene presude, pritvor može trajati najduže:
- jednu godinu u slučaju krivičnog djela za koje je propisana kazna zatvora do pet godina;
 - jednu godinu i šest mjeseci u slučaju krivičnog djela za koje je propisana kazna zatvora do deset godina;
 - dvije godine u slučaju krivičnog djela za koje je propisana kazna zatvora preko deset godina, ali ne i kazna dugotrajnog zatvora;
 - tri godine u slučaju krivičnog djela za koje je propisana kazna dugotrajnog zatvora.
- (2) Iza stava 2. člana 137. Zakona dodaje se novi stav 3, koji glasi:
- "(3) Ako za vrijeme iz stava 2. ovog člana ne bude izrečena prvostepena presuda, pritvor će se ukinuti i optuženi pustiti na slobodu."
- (3) Dosadašnji stavovi 3. i 4. člana 137. Zakona postaju stavovi 4. i 5.

Član 3

(Izmjena i dopuna člana 185.)

- (1) Iza stava 4. člana 185. (*Vrste troškova*) Zakona, dodaje se novi stav 5, koji glasi:
- "(5) Na zahtjev odbrane, nagrada za postavljenog branitelja može se isplaćivati u toku postupka u redovnim intervalima koje Sud utvrdi, uzimajući u obzir činjenice i okolnosti svakog predmeta. U izuzetnim okolnostima, Sud može

odrediti i da se isplata izvrši unaprijed, prije nego što nastanu izdaci."

- (2) Dosadašnji stav 5. člana 185. Zakona postaje stav 6.

Član 4.

(Primjena ovog Zakona)

Ovaj Zakon se primjenjuje na sve predmete za koje je nadležan Sud Bosne i Hercegovine u kojima pravosnažna presuda nije donesena prije dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 5.

(Stupanje na snagu ovog Zakona)

Ovaj Zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".

Koristeći se ovlastima koje su mi date člankom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji glede tumačenja pomenutog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora; i posebice uzevši u obzir članak II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem visoki predstavnik "pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u svezi s civilnom provedbom";

Pozivajući se na stavak XI. 2. Zaključaka Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu Visokog predstavnika da uporabi svoj konačni autoritet u zemlji glede tumačenja Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obvezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim", u svezi s određenim pitanjima, uključujući (sukladno točki (c) ovoga stavka) i "mjere u svrhu osiguranja provedbe Mirovnog sporazuma na čitavom teritoriju Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta";

Pozivajući se dalje na točku 12.1. Deklaracije Vijeća za provedbu mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. prosinca 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i samoodrživo gospodarstvo koje je u stanju privući i zadržati strane i domaće ulagače;

Imajući u vidu učinjene napore na ostvarivanju osnažene strategije za reformu pravosuđa kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini i njezinim entitetima u 2002/03, što je odobrio Upravni odbor Vijeća za provedbu mira 28. veljače 2002. godine;

Prisjećajući se Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503 (2003) i izjavu predsjednika Vijeća sigurnosti (S/PRST/2002/21), od 23. srpnja 2002. godine kojom se daje potpora strategiji Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju ("MKSJ") na temelju koje će istrage biti završene do kraja 2004. godine, sve radnje u prvostupanjskom postupku do kraja 2008. godine, a kompletan rad Suda u 2010. godini (S/2002/678), s tim da će se Sud u svom radu koncentrirati na kazneno gonjenje i suđenje najvišim vodama koje se sumnjiči da su najodgovorniji za zločine u okviru nadležnosti MKSJ-a, dok će suđenja onim koji su manje odgovorni biti ustupljena odgovarajućim nadležnim domaćim sudovima uz jačanje sposobnosti tih sudova da obavljaju taj posao;

Konstatirajući da je Vijeće sigurnosti izjavilo da se prethodno pomenutom Strategijom okončanja rada MKSJ-a ni na jedan način ne ometa obveza zemalja da provode istrage koje se odnose na optužene osobe kojima se neće suditi na MKSJ-u i da poduzimaju odgovarajuće radnje u svezi s